Civillieta Nr.C28392914
Arhīva Nr.C-1391-15/1

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 6.martā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa tiesnese I.Pujate rakstveida procesā izskatīja civillietu Rīgas sociālās aprūpes centrs /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 30.septembrī Rīgas sociālās aprūpes centrs /Nosaukums A/ (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz Civillikuma 188. un 1587.pantu, Rīgas domes 2012.gada 4.septembra saistošo noteikumu Nr.184 „Rīgas pilsētas pašvaldības sniegto sociālo pakalpojumu saņemšanas un samaksas kārtība" 107.2.punktu, cēla Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu.

[1.2] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 15.jūlijā starp prasītāju kā rehabilitācijas pakalpojuma sniedzēju, /pers. B/ kā pakalpojumu saņēmēju un atbildētāju kā apgādnieku tika noslēgts līgums Nr.30/2013 par apgādājamā sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu sniegšanu (turpmāk – Līgums).

Atbilstoši Līguma 3.4.1.punktam, atbildētājam ir pienākums normatīvajos aktos noteiktajā termiņā vērsties pašvaldības sociālajā dienestā atbilstoši savai dzīvesvietai, lai tiktu novērtētas apgādnieka iespējas maksāt par klienta nodrošināto pakalpojumu un iesniegt Centrā attiecīgo pašvaldības sociālā dienesta atzinumu par apgādnieka iespējām veikt pakalpojuma samaksu. Saskaņā ar Līguma 3.4.2.punktu atbildētājam ir pienākums katru mēnesi segt starpību līdz pilnīgai apgādājamā nodrošinātā pakalpojuma maksai, t.i., summa, kas aprēķināta saskaņā ar Rīgas domes lēmumā par Rīgas domes Labklājības departamenta un tā pakļautībā esošo iestāžu maksas pakalpojumiem noteikto, atskaitot 90% no klienta pensijas, ieskaitot piemaksu pie pensijas vai sociālā nodrošinājuma pabalsta apmēru.

Laikā no līguma noslēgšanas līdz 2013.gada 30.septembrim atbildētājam tika piemērots atbrīvojums no maksas par pakalpojumu, ko apliecina Rīgas Sociālā dienesta Pārdaugavas rajona nodaļas teritoriālā centra /Nosaukums B/ 2013.gada 1.jūlija atzinums par sociālo pakalpojumu maksu Nr.06-11/326.

Par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 14.augustam, kad stājās spēkā Rīgas domes 2012.gada 4.septembra saistošie noteikumi Nr.184 „Rīgas pilsētas pašvaldības sniegto sociālo pakalpojumu saņemšanas un samaksas kārtība", ar kuriem atbildētājam noteikts atbrīvojums no pakalpojuma maksas, atbildētājam bija jāmaksā par pakalpojumu, jo apgādniekam atbrīvojums no pakalpojuma maksas nevarēja tikt piemērots, jo atbildētājs nav atzīts par trūcīgu un nav pierādījumu, ka pastāvētu kāds no noteikumos norādītajiem atbrīvošanas iemesliem.

Atbildētājam no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 13.augustam uz deklarēto adresi nosūtīti rēķini, tomēr atbildētājs samaksu par saņemtajiem pakalpojumiem nav veicis.

[1.3] Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja prasītāja labā galveno parādu 2 046,19 *euro* par apgādājamā sociālās aprūpes un rehabilitācijas pakalpojumiem un tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 306,93 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*.

[1.4] Prasītājs norādījis, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

[2] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 7.oktobra lēmumu prasības pieteikums atstāts bez virzības līdz 2014.gada 6.novembrim lēmumā norādītā trūkuma novēršanai, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 4,70 *euro* samaksu apstiprinošu dokumentu.

2014.gada 14.oktobrī lēmumā norādītais trūkums novērsts. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 21.oktobra lēmumu prasības pieteikums pieņemts, un ierosināta civillieta.

[3] Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem 2014.gada 28.oktobrī un atkārtoti – 2014.gada 26.novembrī, atbildētājam uz prasības pieteikumā norādīto dzīvesvietas adresi, kas vienlaikus ir arī atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adrese, tika nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot termiņu rakstveida paskaidrojumu sniegšanai līdz 2014.gada 28.novembrim, papildus informējot, ka paskaidrojumu neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī izskaidrojot atbildētājas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Atbildētājs ne minētajā termiņā, ne līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā nav sniedzis paskaidrojumus par iesniegto prasības pieteikumu, kā arī nav lūdzis lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

2015.gada 15.janvārī un atkārtoti – 2015.gada 2.februārī – pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, kā arī izskaidrotas pušu tiesības pieteikt tiesnesei noraidījumu. Tāpat 2015.gada 15.janvārī uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietas adresi atkārtoti nosūtīts prasības pieteikuma noraksts ar pielikumā pievienotajiem dokumentiem, taču līdz lietas izskatīšanai atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par iesniegto prasības pieteikumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmo daļu, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, proti, ierakstītā pasta sūtījumā, ierakstītā pasta sūtījumā ar paziņojumu par saņemšanu vai vienkāršā pasta sūtījumā, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu. Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta piektajai daļai tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese – pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu, un fiziskajai personai ir pienākums būt

sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Ievērojot to, ka pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā tika paziņots ierakstītā pasta sūtījumā, nosūtot minēto informāciju uz prasības pieteikumā norādītajām adresēm, tostarp atbildētājam tiesas dokumenti tika nosūtīti uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietas adresi, tiesa uzskata, ka pusēm tiesas dokumenti un paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā ir nosūtīts Civilprocesa likuma 56.pantā un 56.^{1}pantā noteiktajā kārtībā.

Noraidījums tiesnesei līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā nav pieteikts.

[4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmo daļu lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā „Lietas par maza apmēra prasībām" paredzētos izņēmumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmajai daļai, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ievērojot to, ka puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, civillietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un prasības pieteikumā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[5] Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmā daļa noteic, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa paredz, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 250.^{23} un 74.pantā paredzētās tiesības – nav sniedzis paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību un nav apstrīdējis prasības pieteikumā norādītos faktus, kā arī nav lūdzis lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, līdz ar to secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

[6] Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietas materiāliem pievienotais 2013.gada 15.jūlija Līgums Nr.30/2013 apstiprina, ka puses nodibinājušas tiesiskās attiecības, uz kuru pamata atbildētājs kā trešā persona uzņēmies saistību veikt samaksu par apgādājamā /pers. B/ uzturēšanu, savukārt prasītājs apņēmies sniegt sociālās aprūpes pakalpojumus. Parakstot Līgumu, puses apliecinājušas, ka ir iepazinušās ar līguma noteikumiem (lietas 14.-16.lapa).

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un, saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu, šis līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu. Līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, kā neapstrīdēts tas ir spēkā esošs un pusēm saistošs.

[7] Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Savukārt Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Saskaņā ar Līguma 1.2.punktu klients un apgādnieks veic samaksu par centra sniegto pakalpojumu, kura cena par vienu diennakti klienta uzturēšanās centrā noteikta, pamatojoties uz Rīgas domes lēmumā par Rīgas domes Labklājības departamenta un tā pakļautībā esošo iestāžu maksas pakalpojumiem noteikto.

Atbilstoši Līguma 1.3.punktam, līgums stājas spēkā no ar tā parakstīšanas brīdi un ir spēkā, kamēr klients (/pers. B/) uzturas centrā.

[8] Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 8.panta pirmā daļa noteic, ka klienta vai viņa apgādnieka pienākums ir samaksāt par saņemtajiem sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumiem, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

Saskaņā ar 2012.gada 4.septembra Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.184 „Rīgas pilsētas pašvaldības sniegto sociālo pakalpojumu saņemšanas un samaksas kārtība" 107.1. un 107.2.punktu, nosakot maksu par ilgstošu sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas pakalpojumu pilngadīgai personai, par pakalpojumu maksā klients no savas pensijas un pensijas piemaksas vai valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta un/vai citiem ienākumiem, vai par pakalpojumu maksā klienta apgādnieki, ja klients par pakalpojumu nevar samaksāt pilnu pakalpojuma maksu.

[9] Atbilstoši Civillikuma 1811.pantam, katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i. nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar samaksu.

Saskaņā ar Līguma 3.3.1.punktu, klientam ir pienākums katru mēnesi maksāt par uzturēšanos centrā 90% no savas pensijas, ieskaitot piemaksu pie pensijas, vai valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta summas, nepārsniedzot Rīgas domes lēmumā par Rīgas domes Labklājības departamenta un tā pakļautībā esošo iestāžu maksas pakalpojumiem noteikto uzturēšanas maksu.

Savukārt Līguma 3.4.2.apakšpunkts nosaka, ka apgādniekam ir pienākums, saskaņā ar Līguma 3.4.1.apakšpunktā noteikto, katru mēnesi segt starpību līdz pilnai klientam nodrošinātā pakalpojuma maksai, t.i., summa, kas aprēķināta saskaņā ar Rīgas domes lēmumā par Rīgas domes Labklājības departamenta un tā pakļautībā esošo iestāžu maksas pakalpojumiem noteikto, atskaitot 90% no klienta pensijas, ieskaitot piemaksu pie pensijas, vai sociālā nodrošinājuma pabalsta apmērā.

No lietā esošā Rīgas Sociālā dienesta Pārdaugavas rajona nodaļas teritoriālais centrs /Nosaukums B/ atzinuma par sociālā pakalpojuma maksu Nr.06-11/326 redzams, ka sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas pakalpojumu maksa tiek noteikta klientam 90% no valsts pensijas, ieskaitot piemaksu pie pensijas vai valsts sociālā apdrošinājuma pabalsta summas, nepārsniedzot pakalpojuma cenu mēnesī, bet viņa apgādniekam klienta

maksa par pakalpojuma cenu mēnesī ir Ls 0,00, laika periodā no 2013.gada 15.jūlija līdz 2013.gada 30.septembrim (lietas 47.lapa).

Saskaņā ar lietas materiāliem pievienoto 2014.gada 31.janvāra rēķinu Nr.RH100693KE0314, 2014.gada 28.februāra rēķinu Nr.RH119390KE0594, 2014.gada 31.marta rēķinu Nr.RH138328KE0909, 2014.gada 30.aprīļa rēķinu Nr.RH111226KE1205, 2014.gada 30.maija rēķinu Nr.RH100159KE1505, 2014.gada 30.jūnija rēķinu Nr.RH1000262KE1812, 2014.gada 31.jūlija rēķinu Nr.RH141841KE2121 un 2014.gada 13.augusta rēķinu Nr.RH100163KE2255, par prasītāja sniegtajiem pakalpojumiem /pers. B/ par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 18.septembrim aprēķināta maksa 2 889,77 *euro* apmērā.

Prasītājs no klienta /pers. B/ saņēmis samaksu 90% apmērā no klienta pensijas, savukārt atbildētājam par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 13.augustam bija jāveic samaksa par prasītāja sniegtajiem pakalpojumiem 2 046,19 *euro* apmērā.

Atbildētājs nav veicis maksājumu saistības izpildei, līdz ar to nesamaksātās pamatsummas parāds ir 2 046,19 *euro*. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja norādītā pamatparāda apmēru un pamatotību, jo pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt parāda esamību vai tā apmēru tiesai nav iesniegti, tādēļ prasība par galvenā parāda 2 046,19 *euro* piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai paskaidrojumus par prasību vai pierādījumus, kas apstiprinātu pielīgto saistību izpildi un parāda summas samaksu pilnā apmērā vai kādā daļā. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā un līdz lietas izskatīšanas dienai parāds nav samaksāts, tādēļ tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā, piedzenot no atbildētāja prasītāja labā parāda 2 046,19 *euro*.

[10] Civilprocesa likuma 195.pants paredz, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru.

Prasītājs lūdzis noteikt tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus – 6% gadā no nesamaksātās summas, kas atbilst Civillikuma 1765.panta pirmās daļas noteikumiem. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1765.panta ceturtās daļas noteikumiem likumiskie procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas parāda 2 046,19 *euro*.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 306,93 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, ko prasītājs samaksājis, sniedzot prasību tiesā un ko apstiprina lietas materiāliem pievienotie maksājuma uzdevumi, kopā 311,63 *euro*.

Turklāt, ņemot vērā to, ka lietas iztiesāšanas gaitā radušos tiesas izdevumu faktiskais apmērs ir 8,66 *euro*, atbilstoši Civilprocesa likuma 39., 42. pantam, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,96 *euro* apmērā (8,66 - 4,70= 3,96 *euro*).

[12] Civilprocesa likuma 204[1].pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.,42., 97., 190., 195., 204.[1], 250.[25] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, Rīgas sociālās aprūpes centra /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, labā parādu 2 046,19 *euro* un tiesas izdevumus 311,63 *euro*, kopā 2 357,82 *euro* (divi tūkstoši trīs simti piecdesmit septiņi *euro* 82 centi).

Noteikt Rīgas sociālās aprūpes centram /Nosaukums A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 2046,19 *euro*.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,96 *euro* (trīs *euro* 96 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā:

Saņēmējs	Tiesu administrācija
Reģistrācijas Nr.	90001672316
Konta Nr.	LV51TREL2190458019000
Saņēmēja iestāde	Valsts kase
BIC kods	TRELL22
Maksājuma mērķis	ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā C28392914.

Noteikt /pers. A/ sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izskaidrot /pers. A/, ka pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa notecējuma valsts labā piedzīto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apstiprinošs dokuments nekavējoties jāiesniedz Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas kancelejā Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, 110.kabinetā, pretējā gadījumā spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2015.gada 6.marts.

Tiesnese I.Pujate